

[Svend Auken]

ord. Det er hr. Bertel Dahlgaard én gang til. Han siger: »Efter at det konservative folkeparti, regeringens hidtidige støtteparti, har erklæret, at partiet ikke agter at stemme for finansloven« – og nu kommer det afgørende, hr. Fogh Rasmussen, lyt nu – »er spørgsmålet om finanslovens vedtagelse efter vor opfattelse fra at være et spørgsmål om vedtagelse af en bevillingslov blevet til et politisk spørgsmål, hvor det søges lagt over på oppositionen at opretholde regeringen.«

Det er jo det, der er det afgørende. På venstres landsmøde sagde hr. Ivar Hansen og andre, at der kun er seks partier, der kan samarbejde, det er fremskridtspartiet, de fire regeringspartier og det radikale venstre. Det er regeringens parlamentariske grundlag; den situation er klar. Derfor, når fremskridtspartiet stemmer imod finansloven, så er der ikke længere et parlamentarisk grundlag til stede for regeringen, så bliver det en afstemning for eller imod regeringen. Jeg er ked af at sige det, hr. statsminister, men i den afstemning er socialdemokratiet simpelt hen tvunget til at stemme imod.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal ikke sige meget om hr. Svend Aukens udlægning af hr. Camres synspunkter. Det ville måske være mere interessant, hvis vi på et senere tidspunkt af debatten kunne høre, hvordan hr. Camre så på sin udtalelse fra i fjor, men jeg kan forstå, at han i dagens anledning har afgivet sin ordførerportefølje til hr. Svend Auken.

Når jeg beder om ordet igen, er det, fordi hr. Svend Auken altså ikke slipper så let fra den sag, som han prøvede på at gøre nys. Det er jo ikke de tekniske forudsætninger eller forudsætninger om udviklingen i udlandet, der svigter i socialdemokratiets plan. Nej, det er de politiske forudsætninger, det, socialdemokratiet lægger til grund for alle sine opstillinger og for sine påstande om at kunne klare problemerne bedre end den nuværende regering, det, socialdemokratiet lægger til grund, ved alle at socialdemokratiet ikke kan levere og aldrig har været i stand til at levere. Det er nemlig en betydelig løntilbageholdenhed endnu stærkere end den, der er blevet praktiseret indtil nu. Det er altså ikke tilstrækkeligt, hr. Svend Auken, at sige det, eller at påstå at man vil. Det skal leveres i

form af konkrete politiske beslutninger. Det har man ikke kunnet indtil nu. Det var i øvrigt en væsentlig grund til, at man gik af sidste år uden afstemninger. Man gav simpelt hen op, fordi man erkendte, at man ikke kunne levere varen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Finansministeren har vel krav på et svar. Hvad er det, finansministeren og budgetdepartementet finder er totalt urealistisk i vores oplæg? Jeg skal villigt indrømme, at det er svært; det synes jeg befolkningen har krav på at vide. Vi siger: man løser ikke arbejdsløshedsproblemet, uden at man kæder investeringer i nye arbejdspladser og nedsat arbejdstid sammen. Skal vi bekæmpe arbejdsløsheden, må vi gå på to ben. Men hvis vi ikke, samtidig med at vi nedsætter arbejdstiden, skal sætte konkurrenceevnen over styr, er det nødvendigt, at de, der i forvejen er i arbejde, altså har deres gode arbejde, bliver, hvor de er, forbrugsmæssigt, men til gengæld får mere fritid og mere tryghed i ansættelsen. Kort sagt, det forudsætter forståelse i befolkningen, solidaritet i befolkningen. Der siger budgetdepartementet og finansministeren: vi tror ikke på, at befolkningen har den forståelse, det sammenhold. Jeg håber ikke, de har ret. Socialdemokratiet tror, de har uret. Derfor kalder vi også vort oplæg den solidariske vej.

Finansministeren (Christophersen):

Nu synes jeg, vi skal holde budgetdepartementet uden for sagen. Jeg skal nok påtage mig ansvaret for de politiske vurderinger, der skal afleveres. Hvad er det, der er totalt urealistisk? Det er påstanden om, at socialdemokratiet har en politisk vilje til at træffe de nødvendige beslutninger, for det ved vi at socialdemokratiet ikke har. Det er baggrunden for, at vi er i den situation, vi nu befinder os i. Det var derfor, den tidligere regering gik af. Den manglede den politiske vilje til at fremlægge de forslag, der kunne bringe Danmark ud af den økonomiske krise. Hvorfor var vores økonomi kørt i sæk sidste efterår? Det ved vi da alle sammen. Socialdemokratiet var ikke i stand til at gå her ned i folketingsalen og fremlægge den politik, der var brug for. Det var det radikale venstres